

Coriolan Petranu, (*Professeur d'histoire de l'art à l'Université de Cluj*), *Influence de l'art populaire des Roumains sur les autres peuples de Roumanie et sur les peuples voisins. Bucarest 1936 (Extrait de la revue de Transylvanie, tome II N° 3). Σελίδες 46.*

Διὰ τῆς μελέτης του ταύτης ὁ κ. Πετράνου προσπαθεῖ ν' ἀποδείξῃ περιεκτικώτατα τὴν ἐπίδρασιν τὴν ὁποίαν ἐξήσκησεν ἡ ρουμανικὴ θρησκευτικὴ τέχνη καὶ κυρίως ἡ λαϊκὴ ρουμανικὴ τέχνη — ἀρχιτεκτονική, ἐφηρμοσμένα τέχνη, τραγούδι, μουσική, χορός, — ἐπὶ ὅλων τῶν γειτονικῶν χωρῶν τῆς Ρουμανίας καὶ ἰδιαίτερώς ἐπὶ τῶν Οὐγγρων καὶ Σαξόνων τῆς Τρανσυλβανίας τόσον κατὰ τὸν παρελθόντα καὶ παρόντα αἰῶνα, ὅσον καὶ ἀπὸ παλαιωτάτων χρόνων.

Ἀναρμόδιοι βεβαίως εἴμεθα νὰ ὀμιλήσωμεν διὰ τὰς ἐπιδράσεις τῆς ρουμανικῆς τέχνης ἐπὶ τῶν ἄλλων γειτονικῶν χωρῶν τῆς, καὶ μάλιστα τῶν βορείων, τὰς ὁποίας ὁ κ. Πετράνου εἰς τὴν ἐμβριθὴ ταύτην μελέτην του, φαίνεται νὰ ἀποδεικνύῃ. Ἀλλὰ διὰ νὰ ὑποστηρῇ σταθερώτερα τὰς ἐπιδράσεις αὐτὰς τῆς Ρουμανικῆς τέχνης λαμβάνει καὶ ὡς ἐπιχείρημα τὴν δύναμιν τῆς ἐξαπλώσεώς των καὶ εἰς τοὺς μεσημβρινούς τῆς γείτονας, προβάλλων διάφορα παραδείγματα ἐπιδράσεων τῆς ρουμανικῆς τέχνης ἐπ' αὐτῶν. Σχετικῶς μὲ τὴν Ἑλλάδα ὁ κ. Πετράνου δίδει πληροφορίας ἐν εἴδει πορισμάτων, ἅτινα ἐμφανίζουν τὴν ἑλληνικὴν τέχνην εἷς τινα σημεῖα κατωτέραν τῆς ρουμανικῆς καὶ εἰς ἄλλα ἐπηρεασθεῖσαν ἐξ αὐτῆς, τὰς παρατηρήσεις του δὲ αὐτὰς στηρίζει ἐπὶ συγγραμμάτων σοφῶν μὲν βαλκανολόγων — Weigand, Cunjic — ἀλλ' οὔτινες πιστεύουν κατ' ἀρχὴν εἰς μίαν ἀρουμεανικὴν ἐπίδρασιν ἐπὶ τῶν Σλαύων εἰς τοὺς ὁποίους συμπεριλαμβάνουν καὶ τοὺς Ἑλληνας, δίδουν δὲ ὅσον ἀφορᾷ τὴν Ἑλλάδα πληροφορίας μᾶλλον ἐντυπωσιακὰς καὶ ἀρκετὰ προχείρους, αἵτινες ἀπέχουν πολὺ ἀπὸ τὴν ἑλληνικὴν πραγματικότητα καὶ οὐδὲ κατὰ προσέγγισιν εἶναι πορίσματα τῆς πολυσχιδοῦς καὶ πολυμόρφου ἑλληνικῆς τέχνης.

Ἀρκεταὶ μελέται ἔχουν ἐκδοθῇ τὰ τελευταῖα ἔτη, αἵτινες χαρακτηρίζουν ἐπαρκῶς τὰς μορφὰς καὶ τὸν πλοῦτον τῆς ἐκφράσεως τῆς ἑλληνικῆς λαϊκῆς τέχνης ἀλλὰ δυστυχῶς καὶ αὐταὶ παραμένουν ἄγνωστοι ὡς μόλις ἐξαπλωθεῖσαι πέραν τῶν ἑλληνικῶν ὁρίων. Οὕτως ὁ κ. Πετράνου φαίνεται ὅτι ἀναγκάζεται νὰ βασισθῇ καὶ ἐπὶ ἄλλων προχείρων γενικῶν παρατηρήσεων, διεσπαρμένων ἐδῶ καὶ ἐκεῖ εἰς μελέτας ἢ εἰς ἄρθρα, αἵτινες πιστεῖται ὅτι ἄλλοτε μὲν ἔχουν δοθῇ ἀπὸ ξένους ἀξιολόγους συγγραφεῖς ἐντελῶς χρονογραφικῶς καὶ ἄλλοτε οὐχὶ τοσοῦτον ἀντικειμενικῶς, εἴτε πρὸς ὑποστήριξιν μιᾶς ὥρισμένης ἀπόψεώς των, εἴτε διότι ἐλάχιστα ἐγνώρισαν ἢ συνέκρινον τὴν ἑλληνικὴν τέχνην ἢ καὶ τὴν ἐξήτασαν μόνον εἰς τοὺς ὀλίγους ἐκείνους τομεῖς, εἰς τοὺς ὁποίους ἡ σλαυικὴ ἐπίδρασις, ἀνάμειξις ἢ διασταύρωσις ὀφείλουν νὰ μελετηθοῦν κάποτε ἐπιστημονικώτατα.

Ὁ κ. Πετράνου ἐπαινῶν τὰς οἰκίας τῶν Ἀρουμάνων καὶ συγκρίνων ταύτας πρὸς τὰς τῶν Βουλγάρων, Ἑλλήνων καὶ Ἀλβανῶν, λέγει, ὅτι αἱ τελευταῖαι αὗται δὲν ἔχουν οὔτε τὴν στερεότητα, οὔτε τὴν ἄνεσιν (confort) τῶν ἀρουμανικῶν οἰκιῶν. Ὅσον δὲ ἀφορᾷ τὸν πλοῦτον τῆς ἐπιπλώσεως ἡ ἀρουμανικὴ εἶναι ἀσυγκρίτως πλουσιωτέρα ὅλων τῶν ἄνω ἀναφερομένων. Τὰς γνώμας δὲ αὐτὰς στηρίζει ἐπὶ τῶν Cvijić καὶ Weigand, οἵτινες καὶ τὰς ἐκθέτουν εἰς τὰ συγγράμματά των πρὸς ὑποστήριξιν τῆς ἀπόψεώς των περὶ ἀρουμανικῶν ἐπιδράσεων ἐπὶ τῶν Σλαύων, δὲν ἀναφέρουν ὅμως ἐπακριβῶς εἰς ποίας ἑλληνικὰς κατοικίας ὑπάρχει ἡ ἀρουμανικὴ αὐτὴ ἐπίδρασις καθὼς ἐπὶ ποίων ὑποδειγμάτων βασίζονται, ὥστε νὰ παρουσιάξουν τὰς ἑλληνικὰς οἰκίας κατωτέρας τῶν ἀρουμανικῶν.

Ὁ ἀντιπροσωπευτικὸς τύπος τῶν ἑλληνικῶν οἰκιῶν, τόσον ὁ βόρειος ὅσον καὶ ὁ νότιος, κρατεῖ αὐστηρῶς τὴν ἀρχαίαν καὶ βυζαντινὴν παράδοσιν, ἑλληνικώτατα παλαιὰ στοιχεῖα μὴ ἐνέχοντα ἀπολύτως καμμίαν ἀρουμανικὴν ἐπίδρασιν καθ' ὅλας αὐτῶν τὰς λεπτομερείας. Ἡ οἰκοδομικὴ τῶν οἰκιῶν τοῦ βορείου τύπου — τ' ἀρχοντόσπιτα καὶ πυργόσπιτα — δύναται νὰ θεωρηθῇ ὑποδειγματικῆς στερεότητος μὲ τοίχους ἔχοντας πολλάκις καὶ πάχος ἑνὸς μέτρου. Ἡ δὲ ἄνεσις των ἀπαράμιλλος, ὥς ἐκ τῶν τριῶν καὶ τεσσάρων ὁρόφων ἐξ εὐρυχωρῶν δωματίων ἐξυπηρετούτων ὅλας τὰς συνθέτους ἀπαιτήσεις τῆς εὐμαρείας. Ὁ πλοῦτος τῆς ἐσωτερικῆς των διαρρυθμίσεως καὶ διακοσμήσεως ὁ ἀποτελούμενος ὁλόκληρος ἐκ ποικιλωτάτων καὶ ἀριστοτεχνικῶν ξυλογλύπτων ἐπενδύσεων καταλαμβανουσῶν ὅλους τοὺς τοίχους τῶν περισσοτέρων δωματίων καὶ αὐτὴν τὴν ὁροφήν, καθὼς καὶ ἐκ διαφόρων καλλιτεχνικῶν τοιχογραφιῶν, ἐγχρώμων υἰαλίνων διακοσμητικῶν παραθύρων (vitraux) κτλ. δύναται νὰ παραβληθῇ εἰς τὰ μνημεῖα αὐτὰ τῆς τέχνης τὰ εὐρισκόμενα εἰς ὅλην περίπου τὴν βόρειον Ἑλλάδα καὶ εἰς μερικὰς νήσους, πρὸς τὰ τελειότερα ὑποδείγματα ἄλλων χωρῶν,

Ἀξιοσημείωτον ἐπίσης εἶναι ὅτι ὁ κ. Πετράνου, διὰ ν' ἀποδείξῃ τὴν δύναμιν τῆς ἐξαπλώσεως καὶ τῶν γεωμετρικῶν ρουμανικῶν μοτίβων εἰς τὰς βορείους πρὸς τὴν Ρουμανίαν γειτονικὰς χώρας, ἀναφέρει ὅτι ὁ ρουμανικὸς αὐτὸς γεωμετρικὸς διάκοσμος, εἰσβαλὼν καὶ εἰς τὴν Μακεδονίαν «ἑλληνοποιήθη εἰς αὐτὴν καὶ εἰς τὰ Ἰωάννινα». Πρὸς ὑποστήριξιν δὲ τούτου παραπέμπει εἰς ἓν ἑλληνικὸν λεύκωμα ἐκδοθὲν πρὸ ὀλίγων ἐτῶν, τὸ ὁποῖον πόρρω ἀπέχει ἀπὸ τοῦ νὰ ἔχῃ καὶ τὴν ἐλαχίστην ἀπαιτήσιν ἐπιστημονικὴν ἢ ἀποδεικτικὴν (documenté). Τὸ λεύκωμα τοῦτο ἐξεδόθη μὲ σκοπὸν ἀποκλειστικὸν νὰ χρησιμεύσῃ ὡς εἰκονογραφημένος κατάλογος τῶν ἑλληνικῶν χειροτεχνημάτων τῶν παραγομένων σήμερον εἰς τὰ ἑλληνικὰ ἐργαστήρια¹ τῶν διαφόρων μερῶν τῆς Ἑλλάδος καὶ νὰ ἐπιτύχῃ διὰ τῆς εἰκονογραφήσεως τῶν

¹ Greek arts and Crafts Ltd, Sample-Book Athènes.

συγχρόνων ἑλληνικῶν κατασκευασμάτων τὴν γνωριμίαν καὶ κατανάλωσιν αὐτῶν καὶ εἰς τὸ ἔξωτερικόν. Οὕτως εἰς τὰς σελ. 97-100 τοῦ καταλόγου τούτου, ἀναπαριστάνονται σύγχρονα ὑφαντὰ κατασκευαζόμενα ἐν Θεσσαλονίκῃ ὑπὸ τοῦ ὑφαντηρίου τῆς κ. Κ. Νικολαΐδου, καθὼς καὶ εἰς τὴν σελ. 76, ὑφαντὰ τοῦ Ἐθνικοῦ Οἰκοτροφείου Ἰωαννίνων, εἰς τὰ ὁποῖα καὶ παραπέμπει ὁ κ. Πετράνου πρὸς ἀπόδειξιν τῆς ἐπιδράσεως τῶν γεωμετρικῶν ρουμανικῶν μοτίβων εἰς τὴν Μακεδονίαν καὶ εἰς τὰ Ἰωάννινα.

Ἀλλὰ καὶ τῶν δύο αὐτῶν ἐργαστηρίων τὰ προϊόντα δὲν ἔχουσι σχέδια, οὔτε Μακεδονικὰ οὔτε Γιαννιώτικα, ὅπως ἀναγράφεται εἰς τὰς τελευταίας σελίδας τοῦ δειγματολογίου πλησίον τῶν ἐμπορικῶν αὐτῶν τιμῶν τὰς ὁποίας ἀναμφιβόλως δὲν θὰ ἐφυλλομέτησεν ὁ κ. Πετράνου. Ἀπλούστατα κατασκευάζονται τὰ μὲν εἰς ἐργαστήριον εὐρισκόμενον εἰς τὴν Θεσσαλονίκην, τὰ δὲ εἰς τὰ Ἰωάννινα. Καὶ τὰ μὲν τοῦ ἐργαστηρίου Θεσσαλονίκης ἔχουν μοτίβα καὶ τεχνοτροπίαν μικρασιατικὴν, ἀποκλειστικῶς προερχομένην ἐκ Προύσσης, ἀναγόμενα εἰς τὰ αὐθεντικὰ ὑποδείγματα τῆς Προύσσης ἐφηρμόσθησαν δ' ἐν Θεσσαλονίκῃ ἀπὸ τὴν ἐκ Προύσσης πρόσφυγα Κ. Νικολαΐδου ἐγκατασταθεῖσαν μετὰ τὴν καταστροφὴν τῆς Μ. Ἀσίας ἐν Θεσσαλονίκῃ, συνεχίσαν δὲ ὡς βιοποριστικὸν ἐπάγγελμα τὴν ὑφαντικὴν παράδοσιν τῆς πατρίδος τῆς καὶ οὐδόλως ἀναμίξασαν τὰ διακοσμητικὰ σχέδια αὐτῆς πρὸς πᾶν ἄλλο μακεδονικόν. Τὰ δὲ τοῦ Οἰκοτροφείου Ἰωαννίνων ἔχουν σχέδια διαφόρων προελεύσεων διαμορφωθέντα καὶ ἀναδημιουργηθέντα ἀναλόγως τῆς καλαισθησίας τῶν μαθητριῶν τοῦ Οἰκοτροφείου μὲ ἀποκλειστικὸν ἐπίσης σκοπὸν τὴν πώλησιν, πρὸς τὰς ἀπαιτήσεις τῆς ὁποίας καὶ συμμορφώνονται.

Ὡστε καὶ ἐπὶ τῶν δύο αὐτῶν παραδειγμάτων δὲν δύναται οὐδὲ κατὰ προσέγγισιν νὰ ὑποστηριχθῇ ἡ ἑξάπλωσις τῶν ἀρουμανικῶν στοιχείων ἐπὶ τῆς ἑλληνικῆς τέχνης ὡς ἀσχέτων παντελῶς πρὸς τὰς ἐπιτοπίους ἑλληνικὰς ἐκφράσεις.

Ἡ ἐπίδρασις τῆς ἀρουμανικῆς τέχνης, εἰς τὴν ὁποίαν ὁ κ. Πετράνου ἀποδίδει ἐνέργειαν ἀπὸ παλαιότατων χρόνων καὶ εὐρυτάτην ἑξάπλωσιν, εἶναι ἐντελῶς ἀνεξερευνήτος ὅσον ἀφορᾷ τοὺς μεσημβρινοὺς γείτονάς της καὶ κατ' ἐξοχὴν τοὺς Ἕλληνας. Αἱ τυχὸν ὑφιστάμεναι ἐπιδράσεις τῆς ἀρουμανικῆς τέχνης ἐπὶ τῆς ἑλληνικῆς θὰ καθορισθοῦν μόνον ἐκ μιᾶς λεπτομεροῦς συνθετικῆς κριτικῆς ἐργασίας, ἣτις καὶ θὰ μελετήσῃ ὅλους τοὺς ἱστορικοὺς, πνευματικοὺς, κοινωνικοὺς, βιολογικοὺς κτλ. δημιουργικοὺς παράγοντας τῶν δύο λαῶν. Θὰ ἑξακριβώσῃ τὸν βαθμὸν τῶν ἀναμεταξύ των ἐπιδράσεων, τῶν ἀλληλεπιδράσεων, τῶν ἀναμίξεων καὶ διασταυρώσεων καὶ θὰ ἐμφανίσῃ εἰς τὰς δημιουργικὰς τῶν ἐνεργείας τὸν βαθμὸν τῆς συγγενείας των.

Μία τοιαύτη κριτικὴ ἐργασία ὀφείλει ὅμως νὰ ἔχῃ ὑπ' ὄψιν της ὅτι ὁ ἀρχαῖος ἑλληνικὸς πολιτισμὸς ἐξήσκησε σοβαρὰν ἐπιρροὴν ἐπὶ τῶν λεγομένων σήμερον βαλκανικῶν χωρῶν, ὅτι ἡ Ρώμη ὡς διάδοχος τοῦ ἑλληνικοῦ

πολιτισμοῦ ἐκράτησεν τὴν συνοχὴν, καὶ τὸ Βυζάντιον κυρίως τὰς ἤνωσεν πνευματικῶς καὶ θρησκευτικῶς καὶ συνέτεινε τὰ μέγιστα διὰ τῆς ἀκτινοβολίας τῆς τέχνης του εἰς τὴν διαμόρφωσιν τῶν τεχνῶν των.

Καὶ ἀφοῦ ἡ ἀνατολικὴ — τουρκικὴ κατὰκτησις ἐδημιούργησεν μίαν ὁμοιογένειαν, εἶναι φυσικὸν τὰ βαλκανικὰ κράτη νὰ παρουσιάζουν δι' ὅλους τοὺς ἀνωτέρω λόγους δεσμοὺς καὶ συγγενείας εἰς τὴν τέχνην των τοιαύτας, ὥστε καὶ αὐτὰ τὰ μικρασιατικὰ θέματα νὰ δύνανται νὰ ἐκληφθοῦν ὡς ἐπιδράσεις ἀρουμανικαί, ἐνῷ θὰ ἔπρεπε νὰ συμβῇ τὸ ἀντίθετον, νὰ χρησιμεύσουν δηλαδὴ αὐτὰ ὡς πειστήριον τοῦ ὅτι ἡ ἑλληνο-ἀνατολικὴ τέχνη ἔχει ἐπηρεάσει καὶ τὴν σλαυικὴν καὶ συνεπῶς τὴν ἀρουμανικὴν.

Ἄλλὰ καὶ γενικωτέρα ἀντικειμενικὴ ἐξέτασις τῆς βαλκανικῆς τέχνης θὰ ἡδύνατο νὰ φανερώσῃ ὅχι μόνον τὴν ἱστορικὴν συνέχειαν, καὶ τοὺς βαθμοὺς τοὺς ἀκριβεῖς τῶν ἐπιδράσεων μεταξὺ τῶν βαλκανικῶν λαῶν, ἀλλὰ καὶ τὴν συμπτωματικὴν αὐτόματον γένεσιν καὶ παράλληλον δημιουργίαν τῶν διαφόρων θεμάτων τῆς λαϊκῆς τέχνης.

Οὕτως, ὡς προείπομεν, μόνον σοβαρὰ συγκριτικὴ μελέτη τῆς τέχνης ὅλων τῶν βαλκανικῶν χωρῶν θὰ δυνηθῇ κάποτε νὰ ἐμφανίσῃ βασιμῶς τόσον τὴν ἀληθῆ καταγωγὴν τῶν διαφόρων λαϊκῶν δημιουργημάτων τῶν βαλκανικῶν χωρῶν, ὅσον καὶ τὰς ἀναμεταξύ των ὁμοιότητας, τοὺς συνδέσμους αὐτῶν καὶ τὰς ἐνδεχομένας ἐπιδράσεις καὶ ἀλληλεπιδράσεις, αἵτινες ὅμως δὲν ἡμπόδισαν ἕκαστον λαὸν ν' ἀναπτύξῃ ἰδιαίτερα γνωρίσματα εἰς τὴν τέχνην του. Ἐκ μᾶς τοιαύτης μελέτης, ἣτις δυστυχῶς δὲν ἐγίνε εἰς τὴν Ἑλλάδα, οὐχὶ ὡς διατείνεται ὁ κ. Πετράνου διὰ τινος χώρας ἐκ φόβου πρὸς τ' ἀποτελέσματα, ἀλλ' ἐκ διαφόρων ἄλλων ἀνεξαρτήτων τοῦ σημείου τούτου λόγων, ἡ Ἑλλὰς εἴμεθα βεβαιότατοι ὅτι δὲν θὰ εἶναι ἐκείνη ἣτις θὰ ὑστερήσῃ τῶν ἄλλων βαλκανικῶν λαῶν.

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΧΑΤΖΗΜΙΧΑΛΗ